

## Î N C H E I E R E

06 august 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ  
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul Svetlana Novac

Judecătorii

Ala Cobăneanu, Maria Ghervas,

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Leșanu Andrei, în interesele lui Urzica Veronica,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Leșanu Andrei, în interesele lui Urzica Veronica către Lungu Andrei privind repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 20 martie 2014, prin care au fost respinse apelurile declarate de Iscri Nicolae în interesele lui Lungu Andrei și Leșanu Andrei în interesele lui Urzică Veronica, s-a menținut hotărârea Judecătoriei Fălești din 07 noiembrie 2013 și hotărârea suplimentară a aceleiași instanțe din 09 decembrie 2013,

### c o n s t a t ă :

La data de 11.03.2013 Urzica Veronica a depus o cerere de chemare în judecată împotriva lui Lungu Andrei cu privire la repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea cererii reclamantul a indicat, că prin Decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 30.01.2013 pîrîtul Lungu Andrei a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(4) CP RM, cu numirea pedepsei de închisoare pe un termen de 8 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis. A fost admisă acțiunea civilă înaintată de succesorul legal al părții vătămate Urzica Veronica urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să se expună instanța civilă.

Reclamanta invocând prevederile art. art. 11 alin.(1). 1398 alin.(1), 1422 alin.(1) și (2) CC RM, indică faptul că este în drept de a pretinde de la pîrît repararea prejudiciului moral care 1-a suportat ca succesor în drepturi ai părții vătămate, fratele său Neagu Ghenadie.

Reclamanta mai indică faptul că a suferit prejudiciul moral afectiv prin care fiind atașată de fratele său, nici nu putea și nici nu trebuia să-și imagineze că cea din urmă putea și avea să știe că partea vătămată avea să sufere vătămări corporale în urma acțiunilor infracționale săvârșite de către pîrît, care în cele din urmă au cauzat moartea cet. Neagu Ghenadie.

Astfel, acțiunile incontestabile de rea-credință a lui Lungu Andrei au dus la faptul că reclamanta cu adevărat a suferit atât moral cît și fizic.

Toate cele enunțate mai sus în opinia reclamantei, au influențat negativ asupra stării psihice, atât a reclamantului cît și a membrilor familiei sale, provocându-le un stres emoțional, greu de suportat și foarte dureros, plasându-i pe un plan psiho-emoțional dezavantajos și cu menținerea acestei stări pe tot parcursul perioadei de la săvîrșirea infracțiunii, inclusiv și în prezent.

Reclamanta a solicitat încasarea în beneficiul său de la pîrît a sumei de 50,159.06 lei cu titlu de prejudiciu material și 1 500 000 lei drept compensație pentru paguba morală și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea judecătoreiei Fălești din 07 noiembrie 2013 acțiunea a fost admisă parțial. S-a încasat de la Lungu Andrei în beneficiul lui Urzica Veronica suma de 39.338,56 lei cu titlu de prejudiciu material, 200 000 lei cu titlu de compensație pentru paguba morală și 12.150 lei cu titlu de cheltuieli de judecată. În rest pretențiile au fost respinse.

Totodată, prin hotărârea suplimentară a instanței de fond din 09 decembrie 2013 s-a încasat de la Lungu Andrei în beneficiul statului cheltuielile de judecată care reprezintă taxa de stat de plata căreia reclamanta a fost scutită de drept la înaintarea acțiunii în mărime de 1.280.15 lei.

La data de 06 decembrie 2013 avocatul Icsari Nicolae în interesele lui Lungu Andrei a depus apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri conform căreia procesul să fie încetat.

La data de 11 decembrie 2013 apel a depus și avocatul Leșanu Andrei în interesele lui Urzica Veronica, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea parțială a hotărârii instanței de fond în partea încasării prejudiciului moral în sumă de 2 00 000 lei, și emiterea unei noi hotărâri prin care să fie încasat de la intimat, prejudiciul moral în sumă de 1 500 000 lei.

Prin deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2014, prin care au fost respinse apelurile declarate de Icsari Nicolae în interesele lui Lungu Andrei și Leșanu Andrei în interesele lui Urzică Veronica, s-a menținut hotărârea Judecătoreiei Fălești din 07 noiembrie 2013 și hotărârea suplimentară a aceleiași instanțe din 09 decembrie 2013.

La 16 iunie 2014, Leșanu Andrei, în interesele lui Urzica Veronica a declarat recurs, în termen legal, solicitând admiterea recursului, casarea parțială a hotărârii instanței de fond și a deciziei Curții de Apel Chișinău din 15.04.2014 în partea încasării prejudiciului moral de 200.000 lei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie încasat prejudiciul moral de

1.500.000 lei și încasarea cheltuielilor de judecată înaintate în instanța de fond.

În motivarea recursului, reprezentantul recurentului a indicat că nu este de acord cu hotărârile instanței de fond și instanței de apel, aplicându-se eronat normele de drept material și procedural și considerând că acestea au încălcat normele de drept material și procedural și nu au elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii.

Astfel recurentul indică că potrivit art. 239 CPC hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată, instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probe cercetate în ședința de judecată.

Cu toate acestea, contrar cerințelor art. 239 CPC, de fapt concluziile instanțelor menționate, sînt în contradicție cu circumstanțele pricinii, cu probele din dosar.

Mai indică că atît instanța de fond cît și instanța de apel, neîntemeiat a remarcat că încasarea numai a sumei de 200000 lei cu titlu de compensare pentru paguba morală, reprezintă o justă despăgubire, atingându-și efectul compensatoriu, fără a aduce un venit nejustificat pentru reclamantă.

De asemenea instanțele nu au luat în calcul că părinții, sunt pensionari, cu o pensie mizerabilă, care nici într-un fel nu le ajunge pentru a duce un trai cît de cît decent, or aceștia au mizat mult pe fratele decedat, ca pe un sprijin, care urmau să-l aibă la bătrînețe, dar de care au fost lipsiți, prin acțiunile criminale intimatului.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Leșanu Andrei, în interesele lui Urzica Veronica este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu dispoziția art. 432 alin.(1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art.433 lit.a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că temeiurile recursului declarat nu se încadrează în prevederile art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC, cauza fiind judecată cu respectarea normelor de drept material și procesual, astfel, recursul fiind vădit neîntemeiat.

Argumentele invocate de Leșanu Andrei, în interesele lui Urzica Veronica în cererea de recurs că hotărârile judecătorești sunt ilegale și poartă un caracter declarativ și nu pot fi reținute.

Dezacordul cu hotărârea primei instanțe și instanței de apel prin relatarea situației în viziunea recurentului, este inadmisibilă din considerentele că nu se încadrează în prevederile art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC și nu constituie temei de casare a hotărârilor, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și

procedural, verificându-se numai legalitatea lor dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (*cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995*).

Călăuzindu-se de art.440 CPC al RM, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433 CPC și anume la lit.a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că instanța de fond și de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate și a aplicat corect normele de drept material, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Leșanu Andrei, în interesele lui Urzica Veronica, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin.(2), 433 lit.a), art.440 alin.(1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

#### d i s p u n e:

Recursul declarat de către Leșanu Andrei, în interesele lui Urzica Veronica, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Judecătorii

Svetlana Novac

Ala Cobăneanu

Maria Ghervas